1. Вісімнадцятого року царя Єровоама та зацарював Авійя над Юдою.

2. Три роки царював він в Єрусалимі. А ім'я його матері Міхая, дочка Уріїла з Ґів'ї. І війна точилася між Авійєю та між Єровоамом.

3. І зачав Авійя війну з військом хоробрих вояків, чотири сотні тисяч вибраних мужів, а Єровоам приготовився до війни з ним з вісьмома сотнями тисяч вибраних мужів, хоробрих вояків.

4. І встав Авійя з-над гори Цемараїм, що в Єфремових горах, та й сказав: Послухайте мене, Єровоаме, та ввесь Ізраїлю!

5. Чи ж не вам знати, що Господь, Бог Ізраїлів, дав Давидові царство над Ізраїлем навіки, йому та синам його, соляною умовою?

6. Та встав Єровоам, Неватів син, раб Соломона, Давидового сина, і збунтувався на пана свого.

7. І зібралися до нього люди пусті, нікчемні, і стали міцніші від Рехав'ама, Соломонового сина. А Рехав'ам був юнак та м'якосердий, і не був сильним проти них.

8. А тепер ви говорите, щоб бути сильними проти Господнього царства в руці Давидових синів, а вас велика кількість, і з вами золоті тельці, яких Єровоам понароблював вам за богів.

9. Чи ж ви не повиганяли Господніх священиків, Ааронових синів, та Левитів? І понаставляли ви собі священиків, як ставлять народи цих країв, кожен, хто прийде, щоб посвятитися молодим бичком та сімома баранами, то стає священиком для того, що не є

Богом.

10. А ми, Бог наш Господь, і ми не полишили Його, а наші священики, що служать Господеві, це Ааронові сини, а Левити при службі.

11. І ми приносимо Господеві цілопалення кожного ранку та кожного вечора, і запашне кадило, і укладання хліба на чистому столі, і золотий свічник та лямпади його, щоб запалювати кожного вечора, бо ми стережемо службу Господа, нашого Бога, а ви полишили Його!

12. І ось з нами на чолі Бог, і священики Його, і голосні сурми, щоб сурмити на вас. Ізраїлеві сини, не воюйте з Господом, Богом вашим, бо вам не поведеться!

13. А Єровоам вирядив засідку, щоб пішла позад них, і були вони перед Юдою, а засідка позад них.

14. І обернулися юдеї, аж ось у них бій спереду та ззаду! І кликали вони до Господа, а священики сурмили в сурми...

15. І закричали юдеї. І сталося, як юдеї закричали, то Бог ударив Єровоама та всього Ізраїля перед Авійєю та перед Юдою.

16. І повтікали ізраїльтяни перед Юдою, і Бог дав їх в їхню руку.

17. І вдарили в них Авійя та народ його великою поразою, і попадали трупи з Ізраїля, п'ять сотень тисяч вибраних мужів!

18. І впокорилися Ізраїлеві сини того часу, а Юдині сини зміцніли, бо опиралися на

Господа, Бога їхніх батьків.

19. І гнався Авійя за Єровоамом, і здобув від нього міста: Бет-Ел та залежні його міста, і Єшану та залежні її міста, і Ефрон та залежні його міста.

20. І Єровоам не затримав сили вже за днів Авійї. І вдарив його Господь, і він помер.

21. І зміцнився Авійя, і взяв собі чотирнадцять жінок, і породив двадцять і двоє синів та шістнадцятеро дочок.

22. А решта Авійєвих діл, і дороги його та слова його описані в історії пророка Іддо.